

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.421 van 9 juli 2015
in de zaak A. 216.095/XIV-36.485**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat JaakHaentjens
 kantoor houdend te 9160 Lokeren
 H. Hartlaan 56
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 10 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 144.991 van 7 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 juni 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. Verzoekster had voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevoerd dat de stelling in de aanvankelijk bestreden beslissing dat uit het voorgelegde

attest blijkt dat de uitkeringen werden stopgezet op 31 december 2013, feitelijke grondslag mist. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen antwoordt daarop met de vaststelling dat het administratief dossier enkel een attest bevat dat aantoont dat uitkeringen werden uitbetaald aan de referentiepersoon voor de periode van 6 mei 2013 tot 31 december 2013. Het arrest voldoet op dit punt aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek houden in dat de rechter aan een akte geen uitlegging mag geven die niet verenigbaar is met debewoordingen of de inhoud ervan. Aangezien het betreffende attest slechts melding maakt van uitkeringen tot 31 december 2013, maakt verzoekster geen schending van de bewijskracht van het attest aannemelijk, noch toont zij een schending aan van artikel 40^{ter} van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

3. Verzoekster vraagt een rechtsplegingsvergoeding op te leggen aan de verwerende partij.

Luidens artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijkgestelde partij. Te dezen is er geen sprake van een “advocaat van de in het gelijk gestelde partij” zodat het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding niet aan de orde is.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen juli tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams